

НАДЕЖДА

Седмиченъ Политико-Икономически и Търговско-Земледѣлчески вѣстникъ.

Урежда: Редакционенъ комитетъ.

За обявления се плаща:

По 5 стотинки на дума
за I-ва страница, а по 3 ст. за IV-та.
За приставките, по особено
споразумение.

Не платени писма не се
приематъ. Рукописи назадъ не се
връщатъ.

Единъ брой 10 стотинки

1 на вѣстника:
За год. тева, (50 броя) 6 м.
3 л. (25 а за странство се
пра пощенскитѣ
оски.
Венчко що а до вѣстника се
адресира: Редакц. в. „Надежда“
въ г. нѣ.
Единъ б. стотинки.

Благодарность.

Издаваме нашата най искренна благодарность къмъ всички роднини, приятели и познати, които почетоха съ присъствието си опѣлото на много-обичната ни и незабравима съпруга, майка и снаха, а също и къмъ ония, които придружиха тѣлните ѣ останки до вечното жилище.

Опечаленото семейство
ГЕОРГИЕВИ.

ВАЖНО

ЗА ПИТИЕПРОДАВЦИТЪ

Извѣстявамъ ви за знание че отъ нова година отворихъ бѣлшиятъ складъ на Панталей Шоповъ, въ който продавамъ на едро равни натурални вина и ракий.

1—3 Косто Н. Грасевъ.

ПОКАНВАТЪ

се Г-да членове-тъ на Търговското дружество да заповѣдатъ на общо годишно събрание въ салона на читальщето на 23 того въ 9 часътъ прѣдъ обѣдъ.

ИНТЕРЕСНО

Извѣстявамъ, че разпродавамъ чисти натурални вина и ракия. Цѣни умѣрени.

Ангелъ Ангеловъ.

Улица „Гренадерска“ № 2082
при II-и участъкъ

1—3

Магазинъ „ХИГЕЯ“

Д. Костантиновъ

Плевенъ, ул. „Александровска“ № 743.

Извѣстява на П. П. Г. Г. потребители, че се е снабдилъ съ разви шоколати, бомбони, руски карамели, чай, несесери, разни тоалетни сапуни, парфуми и пр. пр. отъ разни французки, германски и руски фабрики.

3—3

Плевенъ, 20/1 1905 година.

Падането на Портъ-Артуръ е вече свършенъ фактъ. Спорѣдъ послѣднитѣ извѣстия идещи отъ бойното поле, крѣпостта Портъ-Артуръ, която е послѣдната дума на фортификационната наука, прѣди мѣсець и нѣщо е паднала въ ръцетѣ на желтий неприятель. Чрътъ една безусловна и увижаша достойнството на освободителката ни — Велика Русия, капитулация. Слѣдъ една продължителна нѣколко мѣсечна героиска отбрана отъ шепавици подъ началството на неподражаемий по своя героизмъ храбрий Руски Генералъ Щеселъ прѣди мѣсець, крѣпостта Портъ-Артуръ е вече изгубена за нашитѣ освободители слѣдъ изхвърляне на послѣдний си сварядъ. Паданieto на тая крѣпостъ, тъкмо въ надвечерieto, когато цѣлий православенъ миръ се готвеше да посрѣтне и отпразднува свѣтлото Рождество Христово, като гримъ се разнесе въ обширната и пространна Руска Империя. Извѣстието за това толкова Велико и печалво събитие, което постигна освободителката ни, покърти отъ основитѣ цѣлото славянство, тъй че и ний Българитѣ — членове отъ грамадното славянско семейство, прѣдъ видъ неразривнитѣ връзки, които ни съединяватъ съ нашата освободителка, не останаме въ случая хладнокрѣвни и чужди на нейната съръбъ, тъй като загубата на Великата Русия е не само нейна, но тя е загуба както за васъ, така и за цѣлото славянство. Ето защо ний намираме за нужно, съ тия си нѣколко реда да занимаемъ читателитѣ си по това велико събитие. Съ паданieto на крѣпостта Портъ-Артуръ войната въ далечний изтокъ влива въ друга и свършенно нова фаза. Думата ни е за прѣдстоящата Велика схватка на двѣте неприятелски армии въ воето на Манджурия.

Значителна частъ отъ Японската армия, която бѣ ангажирана при обсадата на крѣпостта е вече заминала или скоро ще замине за да усили оная — противопоставена срѣщу армията на Куропаткина подъ Мукденъ. Венчко това, въ свързка съ паданieto на крѣпостта влива нова и освѣжающа сила и енергия въ сърдцето на Японския войникъ за неговитѣ бѣдащи дѣйствия които ще рѣшатъ исхода на тая колосална война, обаче геройската защита на Портъ-Артуръ до послѣдний си сварядъ, и тактическитѣ отстъпателни дѣйствия на Куропаткина показаха на дѣло прѣдъ цѣлий свѣтъ, че рѣшителността и бойнитѣ качества не липсватъ у руский войникъ, че паданieto на крѣпостта и уничтожаванieto на тихоокеанската Руска флота не сж отъ естество да расколебаятъ куража у руский войникъ и да убиятъ неговата вѣра въ сполучливий за Русия изходъ на тая вой-

на ни служи обстоятелството за бодрий духъ и прѣкрасното състояние на Манджурската армия, която съ вѣтрение чака свършването на лютата и свирепа зима за да започне настѣпателнитѣ си дѣйствия и да омие пязното нанесено на Руското достойнство. Колкото злѣ и да са отрази паданieto на крѣпостта което не бѣ изненада за Висшитѣ Руски военни хора, отъ една страна, обаче неможа да се отрече ползата за освободителката ни отъ друга — защото нѣколко мѣсечната обсада на тая крѣпостъ задържа врѣменно настѣпателнитѣ дѣйствия на неприятеля при Мукденъ и даде възможность на Руситѣ да концентриратъ въ театра на военнитѣ дѣйствия въ Манджурия значителни военни сили, каквито по равно имъ липсваха. Днесъ вече положително се знае, че подъ началството на Куропаткина, срѣщу неприятеля въ Манджурия се намиратъ 400,000 войници готови да се нахвърли срѣщу истощеный неприятель и постигнатъ своя реваншъ за до сегашнитѣ Руски неуспѣхи. За пристѣпанieto всѣки день на нови и прѣсни сили изъ вътрѣшността на пространната Руска империя вѣма нужда да говоримъ, така щото, въ относително скоро врѣме, срѣщу армията на Маршалъ Ояма ще бѣде съсрѣдоточена внушителна сила, която както качествено тъй и количествено далечъ вече ще прѣвъзхождувра неприятеля и ще му нанесе отдавна очакванитѣ отъ всѣкого побѣди. Тогава неприятелитѣ на славянството ще иматъ случая да се увѣратъ въ силата и могѣществото на славянска Русия, която е и си остава за тѣхъ една загатка.

Нѣма съмнѣние, че при настѣпателнитѣ си дѣйствия нашата освободителка ще бѣде принудена да понесе грамадни жертви отъ хора, обаче, това нѣма ни най малко да я стрѣсне, защото источницитѣ и за такива сж абсолютно неисчерпаеми. При такава обстановка на положението, естествено поражда се въпроса: слѣдъ една побѣда надъ неприятеля по сухо и истикванieto му изъ прѣдалитѣ на Манджурия ще ли може да се счита войната за локализирана до когато Япония остава побѣдителка по море? Положително да се отговори още отъ сега на тоя въпросъ е доста трудно, но че една морска побѣда надъ неприятеля е отъ голѣмо сжественно значение и почти наложителна за Русия, за да може тя правилно да използва сухопѣлнитѣ си побѣди, това, спорѣдъ насъ едва ли би имало нужда да се доказва. За подкрѣпа на тия наши сжждения, служи и обстоятелството, че Руский воененъ морски щабъ за сега е занатъ съ подготовлението и испращанieto въ водитѣ на далечний изтокъ на втора и трета ескадри за подкрѣпа на командующий Балтийската ескадра адмиралъ Рождественски, слѣдъ паданieto на Портъ-

Артуръ, е дадена изрична заповѣд да спрѣ по нататъшното си пътуване и да чака пристигането на новитѣ ескадри, съ които се очаква да се постигне едно численно прѣвѣсходство надѣ флотата на неприятеля.

Неоспоримо е, че подготвянието и изпращането на прѣдполагаемитѣ ескадри на толкова далечно разстояние е едно грамадно и съпразнено съ много трудности прѣдприятие, което изисква и доста врѣме, тъй че дали изнурената още отъ сега Япония, ще бѣде въ състояние да го приеме, това оставаме на бъдещето да ни покаже.

Протести на търговци и занаятчий.

Продължение отъ брой 31.

Брошурата на индустриалния съюзъ между другитѣ хубави изказани работи, прѣдлага и нѣколко точки, които нѣкой отъ тѣхъ тукъ долѣ ще цитираме, които правителството би трѣбовало да усвои въ интересъ на народната ни индустрия:

1) Съюза иска щото работилница кооперативна или частна, която си служи съ усъвършенствувани сръдства за работа и ако въ нея има единъ капиталъ отъ 10 хиляди лева или употребява 10 работника да се ползува отъ облагитѣ на закона за насърчение на мѣстната индустрия.

2) Да се прѣдвиди въ закона и други индустрий и занаяти, които не сж били споменати.

3) Да се узакони щото всички публични учрѣждения, отъ каквато и да е категория, да се задѣлжат и да не правятъ никакъвъ търгъ и доставка безъ покана до мѣстнитѣ фабриканти и да участвуватъ въ търга.

4) Протекцията на държавата спрямо мѣстната индустрия не би била реална, ако тя се ограничаваше да я запази само отъ външната конкуренция, а запазването имъ отъ вътрѣшната нелоялна конкуренция се явява тоже една необходимостъ. необходимо е въ за-

кона да се опрѣдѣли максимума на фабриктѣ за едно и сжщо производство, което може да се допустне въ единъ и сжщи районъ.

5) Възвръщане на индустриалеца мита, които той е платилъ за ония внесени прѣлмети, които прѣработени отъ него, послѣ ги изнася задъ граница,

6) Да се прѣдвиди изрично въ закона, че тарифитѣ не могатъ да бѣдатъ по голѣми отъ 2 1/2 ст. на тонъ и километръ за разстояние на 100 километра и отъ 3 ст. за разстояние по голѣмо отъ 200 километра тъй като до сегашнитѣ тарифи съ привилегия 35% отстъпка отъ сжществующитѣ тарифи по държ. желѣзници, не сж сигурни, постоянни и реални, защото държавата може когато иска, да покачи тарифитѣ съ 35% и отъ тая норма да намали 35%, а това значи *привилегия равна на нула*.

7) Образованието при М-вото на Търговията една индустриална комисия, която да се грижи при прилагане на закона за насърчение на мѣстната индустрия, изучаване на редъ мѣропрития, изучаване на всевъзможни въпроси отъ индустриаленъ характеръ и пр.

8) Съ законъ да се ореди правото на държавата за контролиране фабричнитѣ завѣдѣния до колко тѣ отговарятъ на задѣлженията си.

9) Обезпечение материално работници въ фабричнитѣ завѣдѣния.

10) Зареждане и субсидиране отъ държавата практически занаятчийски уща.

11) Срокътъ по привилегията на държавата върху фабричнитѣ завѣдѣния отъ 10 г. да се продължи на 25 години.

12) Да се изрично отбѣлѣжи въ закона, че тамъ кждѣто държавата нѣма подобно мѣсто и материалъ, се задѣлжава градската община да дава.

Тия и още редъ мѣропрития е изказалъ Българския централенъ индустриаленъ съюзъ въ своята си брошура, удобена отъ индустриалната камара и иска щото правителството съ единъ законъ да ги ореди и направи щото да може и българската национална индустрия да се усилн, закрѣпни и процѣвти.

З. М.

ХРОНИКА.

— Поради многото контрактирана работа, съ която бѣше претрупана печатницата ни, вѣстника ни не излиза близо три седмици съ което нашитѣ г. г. абонати нищо не сж изгубили, защото тия броеве ний ще имъ ги дотъквимъ за въ бъдеще. Като просимъ учтиво извинение отъ г. г. читателитѣ си, а особено отъ платившитѣ си абонати, имъ обѣщаваме, че за напредъ ще гледаме да бѣдемъ редовни.

— На 18 т. м. по случай шестъ годишнината отъ смъртта на покойната княгиня Н. Ц. В. Мария Луиза, се отслужи въ катедралната църква „Св. Николай“ заупокойна литургия въ присѣствието на множество граждани, граждани и всички г. г. офицери отъ гарнизона.

На 20 сжщо се отпразднува въ градътъ ни рождения денъ на Прѣстолонаслѣдника Н. Ц. Височество Борисъ. Слѣдъ божествената литургия има молебень и парадъ прѣдъ паметника,

— Народното Събрание съ акламация е гласувало сумата 100,000 лева, за въздигането единъ великоленъ паметникъ въ София, въ паметъ на почившата прѣду шестъ години I-ва Българска Княгиня Н. Ц. Височество Мария Луиза.

— Протекционизмъ. Съ такова заглавие е излѣзла и пустната въ продажба новопрѣведената отъ френски книга, отъ Началника на Земледѣлческата Банка въ градътъ ни г. Минчо Ив. Анковъ, която книга поради своята ползностъ, а особено за търговцитѣ и индустриалцитѣ, може да се прѣпорѣча като настолна книга, за всекиго. Ний отъ своя страна я прѣпорѣчваме горѣщо на читателитѣ си. Цѣната и е само л 1-60.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Ю. Я. Кантарджиевъ.

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТЪ

Трагедия въ 5 дѣйствиа.

Изъ българското въстание — 1867 год.

Посвѣтвяа се на паметта на Плевенскитѣ патриоти — борци за духовното и политическото ни освобождение.

Плевень, 1905 г.

Дѣйствующи лица:

Николай Крецо, богатъ и влиятеленъ рожнецъ.

Иванъ, Крецовъ слуга.

Филипъ-Тотю, войвода.

Пандурски, възстаникъ.

Хаджи Димитръ, войвода.

Стефанъ Караджата, войвода.

Димитръ Димшията, възстаникъ.

Ностани Хаджи Пандевъ.

Свещеникъ Петко, българинъ.

Знаменосецъ съ знаме, група възстаници и турска войска (низамъ) съ офицеръ.

Пенчо Видинлията, колибаръ.

Метхадъ Паша, Русчушкия валия.

Деама европейски консули

Трима турци.

Деама евреи.

Единъ арменецъ.

Деама българи.

Запие (стражаръ).

Мехмедъ бей, слѣдователъ.

Боднаръ Петковъ, възстаникъ.

Юрданъ Гергицовъ, търговецъ

Василъ Манчовъ, учителъ.

Къни, възстаникъ.

Османъ, бѣлобразъ 70 год. фанатикъ.

Али бей, слѣдователъ на Русчушкия валия.

Дѣйствие I-о.

(Сцената прѣдставлява богато мебелирана стая въ дома на Н. Крецо въ гр. Букурещъ; сръдъ стаята маса и 6 стола, покрита съ бѣло; по нея чаши, стѣкло съ вино и закуски. До масата стои Ф. Тотю и насръща му Крецо. Въ дъното на сцената при вратата — Иванъ и Пандурски.

Крецо (къмъ Ивана) Иване, ти много добръ познавашъ другаритѣ на г-на Тотя, които нѣколко пкти вече идватъ у насъ. Когото не познавашъ безъ мое разрѣшение нѣма да пуцашъ и за това иди и застани при портата, заключи я и чакай тамъ. Разбра ли?

Иванъ. Разбрахъ, господарю (излиза).

Крецо. (къмъ Ф. Тотя, който слага на масата запечатанъ съ червенъ воскъ пощенски грунъ, разръзва го и до масата се прѣскачъ жѣлтици) Какво е това, бе бай Тотю?

Ф. Тотю (самодовошно). Това сж нѣмски петачета, които ми даде единъ нѣмецъ съ благословията на святаго Георгия!

Пандурски. (Доближава до Ф. Тотя, който му показва южрукъ и той се дръгва назадъ). А бе бай Тотю, нали ужъ ме нареди на работа, па ми не даде врѣме да я свърша! До като се накая да пристигна подирѣ ти, за да грабна група, виждамъ че

ти „яко димъ“ изчезна задъ жгъла на улчката, а нѣмеца лежи, та и азъ побързахъ да офейкамъ, за да ме не хванатъ при него и кажатъ, че съмъ го убилъ. Наистина очуди ме какъ тъй бърже го опина . . . Заобикалямъ слѣдъ малко изъ друга улица на мѣстото и виждамъ, че около нѣмеца се събрала цѣла тълпа, а той се държи за хълбока. Нѣкой го окайватъ че го сгазила лоша болестъ . . . Той казва, че нѣма лоша болестъ но отъ нея по-лошо го сполѣтѣло, че човѣкъ го сграбчилъ отъзадъ, задушилъ го, ритналъ го въ хълбока, отъ което той си прихапалъ языка, свѣтъ му се завилъ та изпустналъ група що носѣлъ отъ пощата и, че това толкова сръчно сторилъ и го издигналъ отъ земята па го сѣцналъ по гушата, че не можилъ и да го забѣлѣжи.

Ф. Тотю (Самодовошно потривайки си ржцѣтъ и събирайки жѣлтицитѣ). Ха, ха, близка ли е нуждата, близка е и помощта! Разбирамъ, Пандурски, че слѣдъ мене работата е дошла на сгода: хей така: Чакамъ да се събератъ момцитѣ ми изъ мушиятѣ при Рушдеведе, Александрия, Каракалъ, Турна-Магурели и Зимничъ, които трѣба да поддържамъ до заминаването ни за България; пари ни трѣбоваха и азъ ги намѣрихъ (тука джоба си). Пандурски, както виждашъ работата ни е въ редъ, а сега бързай по-скоро да викашъ Хаджията, Караджата и Димшията, па за доверчъръ ме чакай въ хотелъ „Симонъ. (Пандурски излиза).

— **Сиянси.** Още от по-рано слушахме че въ една къща на една вдовица, се правели от нейния малолетен синъ, подъ контрола на майка си разбира се, разни сиянси и викание на разни духове и виждания имъ на огледало и редъ други заблудения, които намираха почва въ разнитъ слоеве на нашето общество. Въ последно време това заблудение е взело по голъми размъри и се явиха много гледачи, или както ги наричатъ *медиуми*. Това заблудение въ последно време се разпространи до толкова у насъ, щото ще видиш на всъкаде че сж се натрунали и правятъ пророчества, съ призоваването на духове и прѣдсказание на минали и бъдещи злополучия или добри работи. Тоя въпросъ понеже е единъ отъ не малко важнитъ за насъ, то редакцията ни се е заела съ изучаванieto му и отъ слѣдующий си брой ще даде редъ статей, като ще обясни въпроса обстоятелствено и се изваде обществото отъ това заблудение, което е доста вредно за него, а е възможно да станатъ и нѣкой злоупотребления.

— **Въ миналий** си брой бѣхме позатнахнали за сторената шмекерия по продажбата къщата на несъстоятелний Василь Трояновъ, отъ която шмекерия другаря и съдружника на прямия сендикъ г. Дръ Ив. Бижевъ е одавилъ 10 напалеона, само и само да не подаде една нарочно скроена жалба за уничтожението на продажбата. Тѣзи работи сгрого погледнати се много злѣ отразяватъ върху г. Дръ Бижева като сендикъ и ний вѣрваме че той ще прослѣди тая работа и ще оиде ухото на своя другаръ, който иска да се обогати лесно, но вѣврѣда на нему и неговата професия. А на кредиторитъ по тази несъстоятелностъ обрѣщаме вниманието да си запазатъ интереситъ и не допускатъ на единъ недоброевѣстникъ да ги ошетява за нѣкакви си 10 напалеона.

— **Много злѣ** се практикува въ нашитъ сѣдилища, а особено въ 1-то мирово сѣдилище извикването на дѣлата. Така напримѣръ издава се обявление отъ сѣдѣтъ, за редѣтъ на дѣлата и всѣки заинтересованъ гледа кое е по редѣтъ дѣлото му, обаче при разглежданieto имъ, по какви съображения незнамъ, се измѣнява редѣтъ и вмѣсто да се извиква първото по редѣтъ си дѣло се извиква 11 то, което става първо, какъвто е случайъ е имало на 19-и т. м. съ едно дѣло по нарушение закона за благоустройството на населенитъ мѣста. Осѣдена е страната залочено на 15 л. глоба, безъ да се има право за това и само за това звѣсто е измѣненъ редѣтъ и дѣлото

му вмѣсто 11 е извикано 1-во. Ако по тоя начинъ ще се раздава правосѣдие т. е. да се маматъ хората съ обявление, а да се върше противното, то тѣжко и горко на сѣдящитъ се. Ний вѣрваме че ще се обрне внимание отъ гдѣто трѣбва на тая ни бѣлѣжка и при какъвто и да е случай нѣма да се измѣнява редѣтъ на дѣлата отъ обявлението, което да става причина за да страдатъ интереситъ на хората и се обременяватъ съ излишни разходи и създаване на работа, за обжалването имъ въ по горна инстанция, когато въпроса ще се свърши и въ мир. сѣдилище, какъвто е напримѣръ горния случай. По тоя въпросъ ще се повърнемъ по на пространно въ слѣдующий си брой.

— **Тукашния търговски музеи** на Маврудиевъ е ангажиралъ едно голѣмо количество бубено сѣме отъ фирмитъ: Berthet & Co, Jergan Giuntrand и Spreche Gervais. Желаящитъ могатъ отъ сега да направятъ своитъ порѣчки било на дребно или едро, което ще е най на смѣтка. Въ сѣция музеи има пристигнало хубави чаеви, руски сапуни парфюми, медъ центрофужень, мѣжки и дамски шапки, ламби и кони, земеделѣчески сѣмена и машини.

ТЕАТРАЛНА ХРОНИКА

На 5 т. м. въ салона на д-вото „Съгласие“ любители прѣставиха драмата „Честъ“ отъ Зулермана. Прѣди да кажемъ какво и да е за изпълнението на пиесата, за не излишно считаме да похвалимъ подѣзната инициатива на г. г. распорѣдителитъ, — краткото извѣщение сюжета и тенденцията на драмата. Съ него се дава възможностъ на зрителитъ да разбератъ, оцѣнатъ и почерпатъ истинска наслада отъ видѣното. Въ новата драма сюжета интересува зрителя до толкова, колкото да си изясни отношението на разнитъ фигури въ драмата, да види миниатурното отражение на човѣшкия животъ на сцената. Отъ краткото извлечение ще се разбере цѣлата драма; зрителя е подготвенъ да слуша, и живѣе заедно съ хората, които сж на сцената. Той критически може да приеме всѣко положение и моментъ израствалъ прѣдъ очитъ му на сцѣната, защото познава секретъ, — пружината, която движи всичкитъ тѣзи хора. Въ самата драма, гдѣто всичко е основано на силни афекти и различни несъобразности съ дѣйствителността въпросе, гдѣто сюжета поглѣща всичко въ себѣ си и исклучително той, съ развитието

си, владѣе надъ зрителя, такива кратки извлечения ще намалятъ успѣха на пиесата поставена на сцѣната.

По отношение на изпълнението на пиесата, може смѣло да се каже, че тя бѣ първа въ този сезонъ поставена на сцѣната отъ любители съ успѣхъ. Изобщо всички изпълниха ролитъ си доста сносно. По хубаво впечатление би оставила пиесата въ памѣтѣта на зрителитъ, ако малко по старателно бѣха подготвени тѣхнически ролитъ; ако не се облѣгаха играчитъ тѣй настоятелно на суфлера. Този последния много лошо дишиферираше пиесата, — чуваше се твърдѣ много.

Особено хубаво впечатление направи дебюта на г-ца Бербенко въ ролята на Алма. Сцѣната между Робертъ Хайнеке и Алма, братъ и сестрата, гдѣто той идеалиста поразенъ отъ всичкия срамъ и гнусота на патронова си синъ, увѣщава сестра си да забрави миналото, да отрѣзѣе отъ тѣзи любовъ на която тя, единичката, само е жертва, бѣше възпроизведена високо художествено. Може да се каже, че ако не за първъ пътъ, то поне този е единъ отъ рѣдкитъ случай да виждаме любители да позиратъ тѣй сполучливо. Съ почти артистично умѣние г-ца Бербенко и г-нъ Лукановъ издържаха ролитъ си до край. Ефекта на дѣйствието значително пострада отъ вмѣкването на нови лица къмъ тѣзи двойка. Августа бѣше слабо прѣдставена, защото се игра вѣло съ извънредно безцѣлното томиране. Августа, която за личнитъ си изгоди експлоатира наивността на сестра си, съвсемъ не приличаше на тѣзи Августа, която бѣше на сцѣната. Демоническитъ, отрицателни качества, съвсемъ не се обективиратъ съ такива движения, дикция и тонъ какъвто имаше нашата Августа. Въ изпълнението ролята на Г-фа Хайнеке имаше много да се желае. Много е неудобно, а особено това за сцѣната да се случи щото да се изговарятъ съ затруднение или погрѣшно нѣкой думи, а още повече цѣли изражения. Това обстоятелство кара слушателитъ най често, да визиратъ въ лицето на оратора или актера-човѣкъ, който не разбира какво приказва.

Това е тѣхническа работа, но прѣнебрѣгната, силно компрометира успѣха на рѣчѣта. Отъ този недостатъкъ страдаше майката. Едно отъ лицата, което още отъ първия актъ се хвърли въ очи, е осакатения баща на сѣмѣйството Хайнеке, — дълги години очакващъ връщанието на любимия си синъ, за да му искаже своята горестъ: че не му даватъ и пари даже за транва за да отиде до града да си пийне. Ако този физически банкротъ бѣше прѣдставенъ по естествено, щѣше още по ясно да заличи, защо кожата на лева не плаши вече кучетата. Въ драмата фигурата на графа Трастъ носи съ себѣ си обаянието, съзнанието дълга и много още добродѣтели, които рѣдко намиратъ жилището си въ човѣшката натура, а се пишатъ само въ книгитъ. Г-нъ Костовъ доста сполучливо прѣдстави графа.

Михалски, струва ни се, бѣше карикатурно прѣдставенъ. Той по скоро мѣзаше на нѣкой отъ героите на „на дъното“. Ролята на Мюлинга, сжщо хубавичко бѣше играна, ако липсваше много високия гласъ, нѣкой несполучили прѣструвки, тя щеше да бѣде отлична. Хубавичко, свободно, сърдечно бѣше прѣдставена Леонора — дъщерята на Мюлинга. Това е голѣмъ успѣхъ по изпълнението на любовнитъ роли. Куртъ и другаритъ му — всички страдаха отъ единъ недостатъкъ: по маниеритъ, говора, изражението и така, както бѣха деконизирани много малко приличаха на артистократи.

Дикцията много по добра отъ миналий пътъ, но има твърдѣ много да се желае и по нея. Сцѣната при тѣзи срѣдства съ които располагаше и както ни е извѣстно съ каква трудностъ се събиратъ отъ гражднитъ мебели, бѣше декорирана отлично. Личеше единъ наистина тѣнакъ вкусъ, костюмирани бѣха артистично много лошо. Гардерона на дружеството „Съгласие“, съвсемъ не удовлетворява новата драма, но и да се импровизиратъ костюмитъ както попадне е много неудобно. Въ истърканото пардесю, много малко личеше графъ Трастъ. Въ заключение ще кажемъ, че театра бѣ доста добръ посѣтенъ, всички останаха довольни и че не можемъ да се не радваме на голѣмия успѣхъ, който е направила нашата публика по отношение театралната си култура, щомъ като така посѣтѣва и цѣни драми като „Честъ“.

Крецо. Чуденъ човѣкъ си, бай Тотю. За народната работа, съ такъвъ рискъ за личната си свобода и всрѣдъ Букурещъ, да се рѣшиашъ на това криминално прѣстѣпление.

Ф. Тотю. Нищо чудно нѣма, г-нъ Николай, защото необходимостта ме кара; па и мокриятъ отъ дѣжда се не страхува; ако-ли за това има грѣхъ, то нека падне върху главитъ на онѣзи, които ни принудиха до това.

(Влизатъ: Хаджи Димитръ, Ст. Караджата и Димитръ Димиліята — ржкватъ се съ Крецо и Ф. Тотю и съдатъ около масата).

Н. Крецо. Добрѣ дошли, господа, драго ми е, че сте избрали домѣтъ ми за засѣдание по съвѣщанията ви за прѣдстоящитъ ви велики дѣла. Пригответъ ви за вашата почивка и подкрѣпа сжщата стая, въ която и други пътъ сте ми гостували. Тукъ сте въ пълна безопастностъ. Заповѣдайте, хапнете, пийнете и за народнитъ работи си поговорете.

Всички. Благодаримъ, благодаримъ, г-не Крецо. (Закусватъ, наливатъ си вино и пиятъ).

Ф. Тотю. Немога братя да забравя нашия мѣченикъ Раковски въ хотела „Симонъ“ (умислено) какво ли му бѣ нему въ съсѣдната стая като се бѣхме събрали на разговоръ върху онова, що лежи на сърдцето му.

Караджата. Да, ний се гледахме и осѣщахме какъ се биятъ сърдцата ни отъ радостъ; измѣрвахме се съ погледи и умъ, когато тамъ, задъ стѣната, въ съсѣдната стая,

може-би огасваше живота на бунтовника — великанъ, падаше огнениятъ му умъ, падаше и онази грамада отъ идеални планове, които той проповѣдва съ перото и ножа, като истински нашъ прѣдтеча по бунта....

Ф. Тотю (къмъ Караджата). Бе Караджа, за свадбата готовъ ли си?

Караджата. Благодарение на Браилскитъ българи еснафи, кръчмари, бакали, хлѣбари и други сиромаси, срѣдня рѣка хора, събрахъ въ готовностъ стотина момци. Да, бай Тотю, тѣ крѣпиха момцитъ ми съ храна, но орѣжие имамъ само за 20 души и се чужда какво да правя съ останалитъ. На пари, ни помощъ отъ никдѣ и никого. Увѣрихъ се вече, че отъ нашитъ богаташи българи нищо не може да се очаква. Долни хора! Искатъ като просѣкъ да имъ надлагашъ рѣка за милостиня, чудни хора брей!

Хаджията (къмъ Ф. Тотю) А бе брате, ами кѣдѣ се губихте?

Ф. Тотю. Кѣдѣ-ли! Не знаяхте ли че ще ни избиятъ полицаитъ, защо не ни идвате на помощъ?

Караджата. Не бойте се, и ния сжщо кроиме нѣщо да вършиме, но да видиме, бай хаджи, кой и какъ ще ни спомогне. Криво-дѣво, съ помощта на бай Костаки часовникаря, вий я укрѣкайте, че ви стана гарантъ, та ви пушнаха нали? (Налива вино и прѣдлага да пиятъ). На здравие на добрини! (Пиятъ и продължаватъ закуската).

(Слѣдва).

Г-ДА БОРНЪ & С-ТЕ

ЕДИНСТВЕННИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

НА

Д-ВО „СИНГЕРЪ“

Честъ иматъ да прѣдупрѣдятъ почитаемиѣ си клиентки и клиенти, че

Г-нъ Тодоръ С. ДЮЛГЕРОВЪ

не се числи вече къмъ персонала имъ, и слѣдователно отъ 4-и Септемврий н. 1904 г. прѣстава отъ да ни прѣдставлява, продава нашитѣ машини, инкасира за нашата смѣтка, или прави какви и да сѣ сдѣлки за нашата смѣтка.

Слѣдователно, за всѣка машина Сингеръ, или подъ прѣдлогъ че е Сингеръ, купена отъ него или чрѣзъ него нѣма да бѣде нито гарантирана, нито поправена безплатно, нито пъкъ ще се даватъ части за промѣна, игли и пр. и пр. нито пъкъ уроци безплатно.

Въобще пазете се отъ разни прѣдлагаеми заблуждения, като Ви молимъ да се адресирате направо до нашите складове и агенти за всичко кое то бихте пожелали по нашата търговия.

Съ почитание:

БОРНЪ & С-ТЕ

2—3

Единствени прѣдставители и депозитѣри на истинскитѣ шевни машини „СИНГЕРЪ“

Възгнала необгербанъ.

Прѣписъ извлечение.

РѢШЕНИЕ

№ 517

Въ името на Негово Царско Височество
Фердинандъ I Князь Българский.

Плѣвненскій Окрѣж. Сѣдъ по гражданско съдѣленіе въ публично сѣдебно засѣданіе на 23 Девемврий прѣзъ хилядо деветстотинъ и четвърта година, въ съставъ: Прѣсѣдателъ: Георги Деневъ, Членове: Иванъ х. Поповъ и Иванко Михайловъ при п. Секретаръ: А. Витановъ и съ участието на зам. Прокурора Р. Кюркчиевъ слуша доложението отъ члена Михайловъ търговско дѣло № 9/904 година.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ

РѢШИ:

1. Обявява за несѣстоятеленъ длѣжникъ Плѣвненскій търговецъ Тодоръ Гецовъ.
 2. Опрѣдѣля приврѣмenna дата за спиране платкитѣ 23 Ноемврий 1904 година.
 3. Назначава за дѣловодителъ по тая несѣстоятелностъ члена на сѣда Михайловъ, а за синдикъ врѣмененъ Д-ръ Наконъ.
 4. Да се запечататъ всичкитѣ имоти на несѣстоятеленъ.
 5. Опрѣдѣля 13 Януарий 1905 год. часа въ 9 прѣдъ обѣдъ за когато крѣдиторитѣ да се събиратъ и съѣтватъ върху окончателното назначение на синдика 22 Януарий с. г. дата до която крѣдиторитѣ да прѣдставятъ взиманията си; Опрѣдѣля денъ 3 Февруарий с. г. часа въ 9 прѣдъ обѣдъ, когато ще се прѣсѣдѣ къмъ проверката на взиманията.
 6. Заповѣдва на несѣстоятеленъ длѣжникъ три дена слѣдъ отпечатването на дюжана му да прѣдстави равномѣтка, съставена по правилата изложени въ чл. 653 отъ търговския законъ и да прѣдстави търговскитѣ книги.
- Рѣшението подлѣжи на обжалване въ 3 дневенъ срокъ отъ запечатване рѣшението на вратата на сѣда, както прѣдъ сѣдѣния сѣдъ съ отзивъ така и прѣдъ Апелативния сѣдъ мо въззивъ.

На първообразното подписали Прѣсѣдателъ: Г. Деневъ, Членове: Ив. х. Поповъ и М. Михайловъ и прѣподписалъ Подсекретаръ: А. Витановъ.

ВѢРНО:

Прѣсѣдателъ: Г. Деневъ.
п. Секретаръ: П. Бръшляновъ.

финансовъ Бирникъ при Плѣвненското финансово Управление по испълн. дѣла на Държавното Сѣкровище.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 9

Испълн. дѣло № 18/904 г.

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвненъ на II-ри публиченъ търгъ недвижимия имотъ, подробно описанъ въ обявлението ми подъ № 175 п. 2 отъ 25 Априлъ 1904 год. публикувано два пѣти въ в. „Плѣвненски Извѣстия“ броеве 15 и 16.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първия наддавачъ.

гр. Плѣвненъ, 21/1 1905 год.

1—2 Финансовъ Бирникъ; П. В. Литовъ.

Държавенъ Бирникъ при Плѣвненското финансово Управление по испълнителнитѣ актове

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8

Испълн. дѣло № 47/904 г.

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Надежда“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвненъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Царашкева и Иванъ Юрданови, отъ г. Плѣвненъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 368 лева 01 ст. по испълнителния листъ № 6099, издаденъ отъ I Плѣвненскій Мирови Сѣдия, а именно:

- 1) Една нива отъ 4 декара въ мѣстността „Бабукичиската чешма“ при сѣсѣди: Тодоръ Цвѣтковъ, отъ една страна Ерина Кочова и пѣтъ оцѣнена за 160 л. 2) Нива въ циганскитѣ дози отъ 4 декара при сѣсѣди;

Иванъ Вачовъ и Христо П. Милуевъ оцѣнена за 100 лева.

Имотътъ е собственостъ на длѣжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извърши по правилата изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣклопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѣждането се яви вѣкой и наддаде 5% продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣжтвенъ денъ часътъ до 5 слѣдъ пладне подиръ изминуването на който срокъ имотъ се присѣжда окончателно върху оновова, който е наддалъ най-големъ цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣжтвенъ денъ и часъ за да прѣглеждатъ книгата и наддаватъ.

Плѣвненъ 24 Януарий 1905 год.

1—2 Финансовъ Приставъ: П. В. Литовъ.

ОБЯВЛЕН. ОТЪ СѢД. ПРИСТАВИ

№ 29

Извѣстявамъ, че отъ 24 Януарий до 24 Февруарий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвненското землище, а именно:

- 1) Нива въ мѣстността „Дулюмсуза“ отъ 3 декара и 5 1/2 ара оцѣнена за 10 лева.
- 2) Нива сѣщата мѣстностъ отъ 4 1/2 декара оцѣнена за 15 лева; 3) Нива сѣщата мѣстностъ отъ 6 декара и 5 1/2 ара за 18 лева; 4) Нива сѣса сѣдъ сѣщата мѣстностъ отъ 4 декара и 2 ара за 15 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Никола Т. Габровски отъ гр. Плѣвненъ има и други запрѣщени продаватъ се по възисканието на Дружес „Успѣхъ“ отъ гр. Плѣвненъ за л. 250 лихвитъ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 2010 издаденъ отъ I Плѣвненскій Мирови Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горнитѣ цѣни. Разгледаніето книгата и наддаването може да става всѣки присѣжтвенъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвненъ 4/1 1905 год.

Дѣло № 724/900 г.

I Сѣдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.